

CZU: 37.04

DOI: 10.46727/c.v1.1-2-10-2022.p138-141

EDUCAȚIA – ȘANSE EGALE PENTRU TOȚI

BACIU Georgiana Elisabeta

Școala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu”, Râmnicu Sărat, România

ORCID: 0000-0002-3555-712X , e-mail: panait_elisabeta_2010@yahoo.com

Rezumat. *Inegalitatea este poate cea mai gravă problemă în educație la nivel mondial. Cauzele sale sunt multiple, iar printre consecințele sale se numără diferențele de acces la școlarizare, permanență și, mai ales, învățare. La nivel global, aceste diferențe sunt corelate cu nivelul de dezvoltare al diferitelor țări și regiuni. În diferitele state, accesul la școală este legat, printre altele, de bunăstarea generală a elevilor, de originea lor socială și culturală, de limba pe care o vorbesc familiile lor, indiferent dacă lucrează sau nu în afara casei și, în unele țări, la sexul lor.*

Cuvinte-cheie: inegalitate, șanse, educație, elev, studii

Abstract: *Inequality is perhaps the most serious problem in education worldwide. Its causes are multiple, and among its consequences are differences in access to schooling, permanence and, above all, learning. Globally, these differences are correlated with the level of development of different countries and regions. In different states, access to school is linked, among other things, to the general well-being of students, their social and cultural background, the language their families speak, whether or not they work outside the home and, in some countries, to their sex.*

Key-words: inequality, chance, education, pupil, studies

Egalitatea de șanse nu înseamnă că fiecare elev are rezultate educaționale egale, ci că rezultatele sunt independente de mediul sau de condițiile socio-economice ale elevilor. Pentru că inegalitatea nu este direct nedreptate; Diferențele în rezultatele studenților se pot datora și efortului, interesului, abilității sau chiar norocului studenților. În plus, egalitatea de șanse înseamnă că studenții, în ciuda mediilor diferite, au șanse egale de a primi o educație postliceală care le va permite să reușească în piața muncii și să-și atingă obiectivele ca membri ai societății. Egalitatea de șanse este acceptată ca una dintre cele mai fundamentale valori și principii directoare ale politicilor educaționale de astăzi.

În primul rând, „dreptul la educație”, care a fost definit ca drept prin articolul 26 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, proclamată în 1948, este impus de legislația națională de majoritatea țărilor de astăzi. Cu toate acestea, astăzi, nicio țară nu a reușit să elimine complet inegalitățile socio-economice din educație. Într-o perioadă în care inegalitatea veniturilor a atins cel

mai înalt nivel, iar inegalitățile economice au crescut brusc începând cu anii 1980, eliminarea inegalităților în educație devine și mai importantă. Pentru că creșterea inegalităților economice afectează negativ mobilitatea socială și educațională.

Inegalitățile în nivelul de educație raportate la nivelul socio-economic pot fi evaluate în două dimensiuni. Primul este creșterea accesului la educație în întreaga lume. În acest fel, este posibil ca indivizii să aibă niveluri de educație mai înalte decât părinții lor, iar mobilitatea educațională ascendentă a crescut treptat în întreaga lume. A doua dimensiune se referă la persistența în timp a inegalităților la nivelurile de învățământ superior, în ciuda creșterii accesului la educație. Astăzi, persoanele avantajate din punct de vedere socio-economic au încă șanse mai mari de a obține studii superioare decât cele dezavantajate. Cu alte cuvinte, participarea la educație crește de-a lungul anilor, în interiorul și între generații.

În ciuda creșterii timpului petrecut în educație de-a lungul anilor, încă mai sunt multe întrebări de pus. De exemplu; Sunt oportunitățile educaționale distribuite mai echitabil între grupurile socio-economice? Creșterea accesului la educație s-a tradus în mai multe șanse egale în educație? „Cum este nivelul de educație al indivizilor în comparație cu părinții lor? „Proporția persoanelor care beneficiază de mobilitate educațională ascendentă a crescut de-a lungul anilor?

Toți copiii și tinerii ar trebui să aibă aceeași șansă de a se educa și de a realiza ceva profesional. Faptul că toată lumea ar trebui să aibă aceleași oportunități în educație și muncă, indiferent de mediul lor social, descendență sau gen, conectează trei pietre de temelie foarte centrale în cursul vieții. Când te naști, pur și simplu se dau niște condiții asupra cărora copiii și tinerii au influență mică sau deloc. Pe lângă gen, proveniență dintr-o anumită clasă socială și „strămoș” sau apartenență etnică, aceasta include și religia și regiunea în care omul crește. Aceste condiții de viață, care sunt „atribuite social” la naștere, sunt distribuite mai mult sau mai puțin inegal în societate. Conform normei de egalitate pentru toți oamenii, se consideră nedrept ca creșterea copiilor și a tinerilor să fie determinată de aceste diferențe: educația lor, oportunitățile de contact între ei, activitățile lor de petrecere a timpului liber, sănătatea, bunăstarea lor. și nutriție, pentru a numi doar câteva.

Sistemul de învățământ joacă un rol cheie în societățile moderne, deoarece este primul și, prin urmare, probabil cel mai important punct de control pentru viitorul statut social al unei persoane. Ce posturi profesionale, ce perspective de venit, ce grad de securitate socială - pe scurt, ce nivel de trai - poate atinge în cursul vieții depinde în mare măsură de nivelul de educație. În același timp, societățile moderne au un sistem de învățământ larg („diferențiat”) cu diverse cursuri de învățământ, care deschid oportunități foarte diferite pentru absolvenții lor de a continua studiile și de viață.

Societățile cu egalitate ridicată de șanse în educație sunt societăți în care oportunitățile educaționale și oportunitățile copiilor nu sunt afectate prea mult de statutul socio-economic al familiilor lor.

În societățile cu egalitate ridicată de șanse, unde începem în viață este mai puțin decisiv pentru cât de mult succes avem în viață, în timp ce în societățile cu egalitate scăzută de șanse,

punctul nostru de plecare este important. Țările scandinave precum Finlanda și Norvegia sunt țările lider în egalitatea de șanse în educație, urmate de țările europene. O altă modalitate de exprimare a dimensiunilor inegalității de șanse în țara noastră este de a măsura cât de mult depinde probabilitatea de a fi absolvent universitar de statutul educațional al părinților. Dintre copiii ai căror tați nu au absolvit școala primară, rata celor care sunt absolvenți de facultate este de doar 3%, în timp ce această rată este de 72% pentru copiii ai căror tați sunt absolvenți de facultate. Când examinăm separat efectul nivelului de educație al părinților asupra educației fetelor și băieților, observăm că educația fetelor este mult mai afectată de educația familiilor acestora, iar acest efect se datorează în mare măsură impactului educației mamelor. despre educația fetelor. O creștere de un an a educației materne crește educația unei fiice cu aproape unu la unu.

În acest context, am examinat modul în care relația dintre nivelul de educație al părinților și nivelul de educație al copiilor variază la nivel regional. Coeficientul de corelație este utilizat în general în astfel de comparații interregionale. Coeficientul de corelație este o măsură pentru a măsura puterea relației dintre două variabile. Dacă acest coeficient este apropiat de 0, se concluzionează că educația copiilor nu este foarte afectată de nivelul de educație al părinților, iar dacă este aproape de 1 este afectată. Cu alte cuvinte, un coeficient de corelație mic indică șanse egale în educație.

Este destul de surprinzător faptul că există astfel de diferențe în ceea ce privește egalitatea de șanse între diferitele regiuni din interiorul granițelor unei țări. Deși studiul nostru nu își propune să explice de ce există aceste diferențe, considerăm că ar fi util să discutăm posibilitățile cu privire la posibilele cauze ale acestor diferențe. Pe măsură ce mergi de la est la vest al României, nivelul de dezvoltare socio-economică crește odată cu egalitatea de șanse. O caracteristică importantă a setului de date pe care îl avem este că acesta conține informații detaliate despre locurile în care au locuit indivizii în timpul copilăriei lor. Analizele pe care le-am efectuat folosind aceste informații arată că efectul nivelului de dezvoltare al regiunii trăit în perioada copilăriei timpurii (între vârstele 0-12 ani) asupra egalității de șanse este foarte important în comparație cu perioadele de vârstă înaintată. Deși acest rezultat este în concordanță cu studiile care subliniază importanța copilăriei timpurii în dezvoltarea indivizilor, el subliniază importanța politicilor care vizează egalitatea de șanse în educație axată pe copilăria timpurie.

Este un proces care nu numai că contribuie ca oamenii să facă parte din societatea în care trăiesc, ci și eliberându-i prin dezvoltarea tuturor capacităților lor, făcându-i supuși și dând voce egală tuturor celorlalți subiecți. Pentru ca educația să dea rezultate pozitive, procesul trebuie să aibă un aspect egalizator, făcându-i pe cei care primesc educație să aibă un cuvânt de spus în țară la fel de mult ca și alți cetățeni și să îi permită individului să facă ceea ce nu putea face înainte. Nu putem spune că o educație care o subordonează, slăbește unele calități ale oamenilor și îi face dependenți de alții este calificată. Prin urmare, dacă vorbim de o educație pe care o afirmăm; această educație nu trebuie să-i îndepărteze pe cetățenii țării de ceilalți și să fie echitabilă.

Dacă, prin examene, unui tânăr i se oferă mai multe oportunități guvernamentale decât altui tânăr; asta înseamnă că examenele încalcă egalitatea educației. Scopul examenelor nu este de a oferi o educație mai bună celor care au deja succes, ci de a suplini deficiențele persoanei.

Sălile de clasă nu oferă educație pentru cei care sunt în urmă în ceea ce privește educația pentru a fi mai buni. Încearcă să contribuie la faptul că doar cei care își pot plăti singuri pot obține scoruri mari la examenul la care intră. Aceste instituții, care nu contribuie la completarea informațiilor incomplete, cresc și inegalitatea. Nu că ar contribui la egalizare. Sălile de clasă devin părți inegalizatoare ale procesului inegalității. Pentru că acest lucru face ca educația să devină o marfă care poate fi cumpărată de familii. Educația încetează să mai fie un serviciu public. Transformarea instituțiilor de predare private în școli private înseamnă și creșterea inegalității.

Nici școlile private, nici instituțiile de învățământ private nu duc la concluzia „egalității în educație”. Mai mult, ei nu contribuie la sistemul public la realizarea obiectivelor educaționale de bază. Deoarece atrag atenția doar asupra abilităților dobândite legate de examen, ei pun multe abilități care trebuie învățate în fundal. Ele provoacă fragmentare socială. Luați, de exemplu, felul în care indivizii manifestă solidaritate unii cu alții; Această calificare devine fără valoare, deoarece obținerea ei în educația actuală nu este testată la examene. Aceste valori sunt excluse din sfera școlilor private și instituțiilor de predare private. Pe măsură ce instituțiile private își propun succesul la examene, toate celelalte valori importante încep să devină ne semnificative. Procesul actual înseamnă că renunțăm la contribuția educației ca drept la accesul tuturor, la eliberarea și dezvoltarea indivizilor și la a fi cetățeni egali. Școlile private, unde educația este cumpărată cu bani, înlătură educația din drept. Dacă ceva este comercializat, aici nu există egalitate.

Consider că toate constatările de mai sus sunt importante în ceea ce privește politicile sociale și educaționale din România. Rezultatul că egalitatea de șanse în educație este în general scăzută în România dezvăluie necesitatea unor politici de îmbunătățire a egalității de șanse. Politicile care vor permite indivizilor să aibă acces la educație de calitate, indiferent de mediul lor socio-economic, vor avea un rol cheie în îmbunătățirea egalității de șanse. Constatările noastre relevă importanța concentrării pe regiunile cu egalitate scăzută de șanse, fete și copilărie timpurie ca prioritate în pașii care trebuie întreprinși în acest context.

Bibliografie:

1. CRISTEA, S. Dicționar de termeni pedagogici, E.D.P. București, 1998.
2. MIROIU, A. Învățământul românesc azi. Studiu de diagnoza, Ed. Polirom, Iași, 1998.
3. NEAGU, G. Șanse de acces la educație în societatea românească, Editura Lumen, Iași 2012.
4. PRZESMYCKI, H. 1999 – Pedagogie differenciee, Ed. Hachette.